अत्रेतिहासमाह ऐलःपुरूरवाः सम्राट्चकवर्ती बृहच्छ्वःकीर्तिर्यस्य उर्वशीविरहात्यथमंमुझन्पश्चाःकुरुक्षेत्रेतांसमागम्य गंधर्वद्त्तेनाग्निनादे 🐉 अ०२६ वानिष्ट्रापुनरुर्वशीलोकंप्राप्य शोकसंयमेशोकापगमेसति ततोनिर्विण्णःसन्तिमांगाथामगायतेतिनवमस्कंधानुसारेणद्रष्टव्यम् ॥ ४ ॥ प्राक्तनीं 🐉 मोहावस्थामाह त्यक्केति आत्मानंराजानंत्यका घोरेतिष्ठेति हयेजायेमनसातिष्ठघोरेवचांसिमिश्राकृणवावहेनु ननौमंत्राअनुदितासएतेमयस्क रन्परतरेचनाहन्नित्येवंमंत्रेर्विलपन् ॥ ५ ॥ वैक्कव्येकारणमाह कामानिति वर्षाणांयामिनीरात्रीः यांतीःअपयांतीः आयांतीः आगामिनीः उर्व श्याआकृष्टाचेतनायस्यसः ॥ ६ ॥ तस्यगंधर्वलोकेप्राप्तस्यबहुकालंउर्वशीसंभोगानंतरम् निर्विण्णस्यगाथामाह अष्टादशिकः तत्राष्टिभरनुता

ऐलःसमाडिमांगाथामगायतबृह्च्छवाः॥ उर्वशीविरहान्मुत्यित्निर्विणणःशोकसंयमे ॥ ४ ॥ त्यकात्मानं व्रजंतींतांनम्रउन्मत्तवस्रपः॥ विलपन्नन्वगाज्ञायेघोरेतिष्ठेतिविक्कवः॥५॥कामान्तसोऽनुजुषन्क्षुछका न्वर्षयामिनीः॥ नवेदयांतीर्नायांतीरुर्वस्थारुष्टचेतनः॥६॥ ऐलउवाच अहोमेमोहविस्तारःकाम करमलचेतसः॥देव्यागृहीतकंठस्यनायुःखंडाइमेरम्हताः॥ ७॥ नाहंवेदाभिनिर्मुकःसूर्योवाऽभ्युदितोऽ मुया॥ मुषितोवर्षपूगानांवताहानिगतान्युत ॥ ८॥ अहोमेआत्मसंमोहोयेनात्मायोषितांकृतः॥ क्रीडाम् गश्चकवर्तीनरदेवशिखामणिः॥ ९॥ सपरिच्छदमात्मानंहित्वातृणमिवेश्वरम् ॥ यांतींस्वियंचान्वगमंन य्रउन्मत्तवद्रुदन्॥ १०॥कृतस्तस्यानुभावःस्यात्तेजईशत्वमेववा॥योन्वगन्छंस्रियंयांतींखरवत्पादताडि तः॥ ११॥ किविद्ययाकितपसाकित्यागेनश्रुतेनवा ॥ किविविक्तेनमौनेनस्वीभिर्यस्यमनोहतम्॥ १२॥

पः प्रपंच्यते अहोइति यतोमयाइमे अहोरात्ररूपाआयुः खंडानस्टताः ॥ ७॥तदेवाह नाहमिति अभिनिर्मृक्तः मयिरममाणे अस्तंगतः अभ्यदितो 🐉 वासूर्यइति अमुयाउर्वश्यावंचितः बतखेदे उतापि वर्षपूगानामिति गतान्यहानिनवेदेति ॥ ८॥ येनसंमोहेनात्मादेहः क्रीडामृगवद्धीनः ॥ ९ ॥ ननुपणयकुपितायाअनुनयार्थमधीनतायुक्तेवसत्यं नत्वत्रतद्स्तीत्याह सपरिच्छदंराज्यादिसहितमीश्वरंचकवर्तिनंतृणमिवत्यक्ता यांतीमपिअ न्वगममनुगतोऽस्मि॥ १०॥ किंच ममप्रभावाद्यभिमानोव्थैवेत्याह कुतस्तस्यमेतेजोबलम् खरोयथापादताडितोऽपि खरीमनुगच्छितितद्वत् 👺 ॥ ११ ॥ एवं भूतस्य सर्वेसाधनं व्यर्थिमत्याह किमिति त्यागेन संन्यासेन विविक्तेन एकांतसेवया मीनेनवाङ् नियमेन ॥ १२॥